

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 1/2005

**Arkkipiispa Jukka Paarma
on nyt ikuistettu Turun Tuomiokapituliin
Olavi Hurmerinnan maalaamana.**

Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Onnistuneen matkan eväät

SAS Group Company

Kun sinä tiedät minne olet menossa ja matkatoimistosi tietää kuinka sinne parhaiten pääsee, ei paljon muuta tarvitakaan.

Blue1 liikennöi sekä kotimaassa, Suomesta Skandinaviaan että muualle Eurooppaan. Blue1 on maailman suurimman lentoyhtiöallianssin alueellinen jäsen, joka yhdessä SAS:n ja muiden Star Alliance -yhtiöiden kanssa tarjoaa matkustajilleen yli 770 kohteen saumattoman reitti-verkoston n. 130 maassa.

Lisätiedot ja varaukset matkatoimistostasi.

Useita päivittäisiä lähtöjä seitsemästä Suomen kaupungista: Helsingistä, Kuopiosta, Oulusta, Rovaniemeltä, Tampereelta, Turusta ja Vaasasta. Uudet ja modernit suihkukoneet. Valinnanvaraa hinnoissa. Monta hyvää syytä valita Blue1!

www.blue1.fi
www.sas.fi

Blue
A REGIONAL STAR ALLIANCE MEMBER

Sisältö 1/2005

Pääkirjoitus	2
Expressis verbis	3
Arkkipiispa Paarman muotokuva	4
Talvi taittui. Klubimestarit	5
Itsenäisyyspäivä	6
Ryti-myytti	10
Kantapöydässä.....	12
Mannerheim-näyttely.....	14
Pyöreitä vuosia.....	16
Kirjailta	18
Vuosi 2004.	20
EU:n perustuslaki	23
Kuningas Lear	25
Tel-lounas	26
Kevät 2005	28
Klubin hallinto	32

Helsingin Suomalainen Klubi -lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi r.y. (www.klubi.fi)

Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki,

puh: +358 9 694 6644 faksi: +358 9 694 6090

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa.

Ilmestymisajat: Helmi-, huhti-, syys- ja marraskuu.

Päätoimittaja: Pekka Kostamo

Atk-tuki: Leif Eklöf

Toimitusneuvosto: Ohjelma- ja tiedotustoimikunta.

Forssan Kirjapaino, Forssa 2005

Pääkirjoitus

Klubi uudistaa toimintamallejaan

■ Helsingin Suomalaisen Klubin 128. toimintavuosi on käynnistynyt. Meillä on arvokas empiria klubitoiminnasta, jota kaikin voimin vaalimme, mutta uusi vuosi tuo aina tullessaan myös muutoksia. Tämän vuoden "uutuuksia" ovat mm. uusi puheenjohtaja ja uusi klubilehden päätoimittaja.

Kolme vuotta ohjelmatoimikunnan puheenjohtajana on opettanut paljon. Muun muassa sen, että vaikka klubin omistaman kiinteistön omaisuus on merkittävä, sen hallinnointi ja lisäksi muut taloudelliset asiat ovat vaikeita ja aikaa-viepiä. Jäsenistön kannalta kuitenkin tärkeimpiä ovat klubilla tapahtuva toiminta, klubilehti ja oikea-aikainen viestintä.

Johtokunta hyväksyi jo järjestäytymiskokouksessaan uuden toimintamallin, joka onnistuessaan vastaa juuri näihin asioihin.

Johtokunta romutti

vanhan "toimikuntalaitokset" -mallin, jossa jokaisen toimikunnan puheenjohtaja oli johtokunnan jäsen ja jossa puheenjohtajat sitten yrittivät löytää toimikuntiinsa parhaat asiantuntijat jäsenkunnasta. Pääsääntöisesti tämäkin toimi hyvin, mutta kieltämättä se rajoitti laajemman jäsenkunnan osallistumista aktiiviseen toimintaan.

Toimikunnat on nyt, paria poikkeusta lukuun ottamatta, korvattu jaostoilla, joita voidaan jatkossa perustaa erinomaisten helposti. Jaostoja voidaan perustaa laajaan asian tai hyvinkin yksinkertaisen asian ajajiksi, jatkuvasti toimiviksi tai kertakäyttöisiksi.

Uskon, että kohta syntyy matkailujaosto tai taidejaosto, ja toivottavasti syntyy myös maailmankatsomukseen ja perimmäisiin arvoihin pureutuvia jaostoja.

Uusi koordinaatio- ja tiedotustoimikunta on takeena siitä, että jaosto-

jen tuottamat ohjelmat ja tilaisuudet löytävät järkevän paikkansa klubin agendalta. Mutta ennen kaikkea se on nyt suora linkki jäsentiedotteisiin ja klubilehteen. Eteenpäin katsova jäsentiedote ilmestyy kattavana ja ajoissa; klubilehti puolestaan katsoo taakse ja raportoi klubin tapahtumista. Hyvin toimitettu klubilehti on aarreaitta tuleville klubin jäsenille ja tutkijoille.

Johtokunta perusti myös tykkänään uuden toimikunnan, klubitoimikunnan. Tässä kunniapuheenjohtajamme johdolla toimivassa toimikunnassa ovat jäseninä entiset puheenjohtajat ja nykyinen. Näiden viisaiden tehtävä on valvoa klubihenkeä.

He voivat ottaa käsitelyyn klubilla mahdollisesti ilmeneviä hankuksia tai klubi-henkeen liittyviä aloitteita. Näistä ja mm. jäsenistön palkitsemisista toimikunta tekee esitykset johtokunnalle.

Expressis verbis**Tarkkoja havaintoja**

Muitakin toimintaa aktivoivia ajatuksia liittyy johtokunnan hyväksymään toimintamalliin, mutta niistä myöhemmin. Tärkeätä on nyt saada kunnon vaihde päälle kaikilla tasoilla. Kun katsotte toisaalla tässä lehdessä olevaa lueteloa klubin hallinnosta, huomaatte, että hyvissä käsissä se on. Erityisesti haluaisin toivottaa koko klubin puolesta menestystä klubilehden uudelle päätoimittajalle Pekka Kostamolle.

Kiitän Helsingin Suomalaisen Klubin edellistä puheenjohtajaa Pekka Ritvosta. Hänen kaudestaan tulemme muistamaan montakin uutta avautusta, joista kuuluvin eittämättä on klubimme loistava puhallinorkesteri.

Leo Lehdistö

■ Tämä lehden uutena päätoimittajana en halua antaa snobistista (sine nobilitate) vaikutelmaa ottamalla käyttöön latinankielisen palstaotsikon. En ole edes klassikko.

Toisena tunnusvaihtoehtona minulla oli yksinkertaisesti ”Havainnoja”, mutta se olisi näyttänyt painettuna ja kuva vieressä liian löysäotteiselta. Haluan olla siis tarkka havainnoitsija.

Olen parisen vuotta sitten jäänyt eläkkeelle liki 40 vuotta kestäneestä lehtityöstä. Mutta kun aikani nautin laiskuudesta, päätin ottaa vastaan Pekka Ritvoksen tarjouksen ryhtyä vetämään klubilehteä.

Mika Waltari kirjoittaa Nuoressa Johanneksessa, että viisas joutilaisuus on ihmisen paras onni. Minäkin päätin siis pyrkiä onnellisempaan elämään ottamalla vastaan klubilehden pestin. Työ ei liene rankkaa puurtamista päivät läpeensä, ja loppuaikojakin löytynee.

Sitä paitsi aion noudattaa ”sailaksien” ja Kari Puronkin neuvoja palata työelämään vielä tuokioksi, vaikka eläkekertymäni jo eläkkeen kerran otta-neena pysyykin vain 1,5 prosentissa.

Aion toimessani siis havainnoida ja kuunnella Teitä, hyvät klubiveljet. Tämänkaltainen jäsenlehtihän palvelee lukijoitaan siten, että heidän sanansa ja toiveensa ovat lehden-tekijän ohjenuora, ellei tässä tapauksessa Veli Puheenjohtaja muuta sano!

Siteeraan tämän vaakuudeksi arvostamani piispa Eero Huovisen opetusta: ”Aito tietäminen on toisten ihmisten kuuntelemista.”

Juhlallisen ohjelmajulistukseni kirjoitettuani en kuitenkaan ole vielä pelastanut sieluani. Sen näyttää tulevaisuus, kun Horatiuksen sanoin päästään asiaan – in medias res.

Pekka Kostamo

Arkkipiispa Paarman muotokuva Turun tuomiokapituliin**Olavi Hurmerinta teki tarinoimalla komean kuvan**

Klubiveljemme Olavi Hurmerinta on maalannut arkkipiispa Jukka Paarman virallisen muotokuvan, joka paljastettiin Turun tuomiokapitulissa viime loppiaisaattona.

■ Työ on komea: taivaansinistä pastellitaustaa vasten seisova arkkipiispa pitää kädessään kirjaa ja kantaa kaulassaan piispanristiä. Muuta rekvisiittaa ei ole. Tässä suhteessa Olavin työ poikkeaa kaikista muista Tuomiokapitulin seinillä olevista piispainkuvista.

- On se näköinen... minun olinen – luonne ja olemus, kaikki minua, pohti arkkipiispa Paarman minuutti paljastuksen jälkeen.

Taitelija ja malli tapasivat työn kestäessä kuusi kertaa, kaksi tuntia kerrallaan. Ihmeellisenä arkkipiispa piti sitä, ettei

taiteilija näiden istuntojen aikana maalannut siveltimen vetoakaan. - Tuijotti vain, kun tarinoimme.

Toinen tilaisuudessa kummastusta herättänyt kysymys oli se, miksi turkulaiset valitsivat muotokuvan tekijäksi helsinkiläisen taiteilijan. Valinnan tehnyt taidemaa-lari Antti Lampisuo sanoi, ettei Turussa ole tällä hetkellä yhtään mitat täyttävää muotokuvamaalaria.

Häneltä unohtui, että Olavi on alun perin lähes turkulainen, Koski tl:ssä syntynyt. Kivenheiton päässä tuomiokapitulistista sijaitsevaan Turun piirustuskouluun hän ujosti jätti ensimmäiset piirroksensa jo 1945, eikä ympyrä suinkaan vielä sulkeutunut.

Leo Lehdistö

Talvi taittui kevättä kohti

■ Vaikka talvikaan ei ole vielä kunnolla tullut, aloitettiin Klubilla kevään odotus perinteisesti "Talven taittamisjuhalla". helmikuun 4. päivänä.

Mukana oli korkeatasoista ohjelmaa. The Old Time Jazz Band viritteli solistiensa Marle Mikkolan ja Antti Sarpilan kanssa letkeätä mustien miesten jazzia New Orleansin malliin. Laulukvartetti "Laiskurit" herkisteli kauniita serenadeja naisille ja Komediateatterin johtaja Ere

Kokkonen toi tuulahduksen iloisesta teatteristaan kolmen nuoren naisen hauskoilla laulu- ja keskusteluohjelmillaan. Kiti Kokkonen ja Tatja Mäki naurattivat hauskoilla esityksillään ja lopuksi Jenni Rautawaara mykisti koko katsomon liikehtimällä pystysuoralla tangolla yökerhomaiseen tyyliin ja laulaen viattomasti "Mä oon mitä oon".

Talventaittajaisissa Jazz Bandin solistina esiintyi Marle Mikkola. Säestykseen osallistui mm. basisti Tuomas Kalliala.

Uudet klubimestarit Arto Toivonen (vas.) ja Jarmo Heinonen osaavat poseeratakin komeasti.

Klubi teki kunniaa aseveljille ja sotien veteraaneille:

”VAPAAN MAAN VAPAILLE MIEHILLE JOKAINEN PÄIVÄ ON ITSENÄISYYPÄIVÄ”

Kunnianteon puki sanoiksi Helsingin Suomalaisen Klubin uusi puheenjohtaja Leo Lehdistö Itsenäisyyspäivän juhlassa 6.12.2004. Juhlapuheessaan Lehdistö sanoi, että aseveljien henki ei ole huono malli myöskään klubihengellemme ja -aatteelle.

■ Viime Itsenäisyyspäivän juhla oli jälleen yleisömenestys. Osanottajia oli salintäysi 120. Juhlavieraita elähdyttivät erityisesti 60 vuoden takaiset, sodan päättymisestä mieliin nousseet tapahtumat ja maan selviytyminen niistä.

Leo Lehdistön vankat sanat vapaan maan ja vapaiden miesten itsenäisyydestä eivät jättäneet silmiä kuiviksi; eivätkä liioin Klubin kuoron ja orkesterin esityksetkään.

Mutta kuten klubiveli Lassi Nummi runoilee tarvitsemme myös pisanan hulluutta elääksemme huomiseen -- ja huomisenkin yli. Siispä juhlassa myös hulluteltiin tyylikkäästi **Pentti Nevaluo-**man trion tanssittamana!

Aseveljet hoitivat sodan ja rauhan

Puheenjohtaja Lehdistö kävi mieliinpainuvasti läpi Suomen Aseveljien Liiton historian vuodesta 1940 vuoden 1945 tammikuuhun. Valtioneuvosto lakautti liiton valvontakomission nootin

jälkeen välirauhansopimuksen nojalla 25.1.1945.

Syynä oli ”hitleriläismielisyys, fasis-tisuus ja sen Neuvostoliiton vastainen propaganda”. Liitto itse ei ollut suostunut silloisen toiminnanjohtajansa Veikko Lopin määrätietoisuuden ansiosta lopettamaan toimintaansa. Lehdistön mukaan tämä ”suomalainen talkoo- ja huoltokone toimi vielä täysillä”.

Aseveljien liitossa oli 240 000 jäsentä, joista naisia 40 000. Esimerkiksi SAK:ssa oli tuohon aikaan vain 86 000 jäsentä.

Liitto hankki rintamamiehille 4 600 tilaa, ja rintamilla rakennettiin liki 2 000 taloa, jotka kuljetettiin kotisuomeen uusiksi asunnoiksi kotinsa menettäneille. Tuhansia sotaleskiä koulutettiin uudelleen ja keräyksiä järjestettiin mitä erilaisimpiin tarkoituksiin.

Puhdasta rahaa ohjattiin huoltotyöhön lähes 200 miljoonaa markkaa. Kun valtiolta ei tullut rahaa penniäkään, varat oli kerättävä ja moninaiset työt oli mies-

Juhlapöydät olivat Klubin itsenäisyyspäivän juhlissa täynnä. Tässä aplodeeraavat oikealta rouva Sinikka Ignatius, kenrl Pertti Tolla, rouva Salme Liusvaara, kunnia-puheenjohtaja Mikko Pohtola ja rouva Kati Nappa.

ten puutteessa tehtävä talkoilla.

Näin Aseveljien liitto hoiti sodan rinnalla vielä rauhaakin, kun tultiin vuoden 1944 lopulle. Tuolloin silloiset oikeusministeri **Urho Kekkonen** ja sisäministeri **Kaarlo Hillilä** löivät pöytään **Veikko Lopille** liiton lopettamisukaasin.

Yhteisvastuuta ja oikeudenmukaisuutta

Leo Lehdistön mukaan kesken jääneenkin Aseveljien liiton huoltotoiminta oli maassamme ainutlaatuisia: liiton työ teki Suomesta yhteisvastuun ja oikeudenmukaisuuden yhteiskunnan. Liitto auttoi tuhansia ihmisiä jaloilleen ja uuden elämän alkuun.

Mutta liiton lakkauttamisella oli kohalokkaat seuraukset vuosikymmeniksi. Valtio julisti tällä määräyksellä sotien veteraanit sekä kaikki isänmaan ja yhteiskunnan vapauden puolesta taistelleet lainsuojattomiksi.

Veikko Loppi onkin kysynyt, oliko tämä Suomen hallituksen kiitos miehille, jotka kahdessa sodassa olivat pelastaneet maan ja kansan. Koskaan hänen ei ollut tarvinnut pelätä vaaraa selkäpuolelta omien taholta. "Nyt koettiin sekini", Veikko Loppi on kertonut Lehdistölle.

Lamaannus ja kammottava hiljaisuus

Aseveljien liiton lakkauttaminen merkitsi Lehdistön mukaan sotatoimiin osallistumisen diskriminointia ja sen asettamista kyseenalaiseksi yhteiskunnan silmissä. Päätös teki rintamamiehistä sotaansyällisiä, ja tuomio oli tyyli: sota olikin siihen osallistuneiden miesten ja naisten omaan syytä, oman tuomittavan politiikan ja toiminnan seurausta.

Päätös oli historian tuomio maan nuorisollekin. Lamaannusta lisäsi myös kansainvälinen mielipide, joka niputti Suomen "hitleriläismielisenä" samaan

Klubin Puhallinorkesteri valmistautuu esiintymään Klubin Kuoron kanssa.

leiriin Saksan kanssa.

Suomi oli tässäkin tapauksessa kuin viimeisessä hädässään kieltänyt itsensä ja menneisyytensä eikä uskaltanut enää edes tuntea pelastajiaan saati myöntää, että aseellinen vastarinta oli varjellut maan varmalta tuholta.

Maahan laskeutui kammottava hiljaisuus. Leo Lehdistö kehottaakin nuorempia ikäpolvia kuvittelemaan, miltä tuntui sotaveteraaneista, jotka joutuivat -- monet loppuelämäkseen -- sietämään unohduksen, ivan ja pilkkanteon.

Tunnustus tuli vasta 38 vuoden kuluttua

Kesti 38 vuotta ennen kuin Suomessa uskallettiin laatia ensimmäinen rintamaveteraaneja koskeva laki, ja 44 vuotta kului siihen, että valtioneuvosto vuonna 1986 julisti huhtikuun 27. päivän kansalliseksi veteraanipäiväksi.

Samana päivänä tulee kuluneeksi

60 vuotta Lapin sodan päättymisestä. Vasta kahdennenkymmenennen kerran liputetaan nyt valtakunnassa veteraanien kunniaksi.

Aseveljeys yhdisti kansalaisia yli yhteiskunnallisten rajojen. Leo Lehdistö luonnehti juhlapuheessaan, että Aseveliliittoon saranoitunut talvisodan henki ei ole ollenkaan "hullumpi malli eikä maali klubihengellemekään".

Entisen sosiaalidemokraattisen kansanedustajan ja ministerin **Veikko Helteen** aikoinaan tekemä kysymys "punakaartilaisen pojan soveltuvuudesta" Aseveljien liiton jäseneksi voisi olla ajankohtainen Lehdistön mukaan Klubbissammekin.

"Kun muistamme, että Suomalainen Klubi on paikka, jossa eri ajattelutapoja edustavat miehet kohtaavat toisensa miellyttävissä puitteissa", puheenjohtaja Leo Lehdistö sanoi.

Pekka Kostamo

Johtaja Ilkka Ignatius skoolasi sotilasmestarin asuunsa Suomen itsenäisyydelle.

Bluffasiko Ribbentrop 1944? Miksi panssarinyrkit olivat varastossa?

Ryti-myytti historiaillassa

Historiaillassa 2.12.2004 keskusteltiin niin sotilaallisilta kuin poliittisilta näkökannoilta siitä, mitä uutta tiedetään vuodesta 1944. Lähes sata klubiveljeä osallistui tilaisuuteen, jonka panelisteina olivat eversti Sampo Ahto ja äsken Ribbentrop-sopimuksesta tohtoriksi väitellyt Markku Jokisipilä.

n Yleisö osallistui keskusteluun jälleen innokkaasti, joskus kiivaastikin. Puheen- vuoroja käyttivät mm. monet avainhenkilöt tuntenut Raimo-Ragnar Nordström ja sotahistorioitsija **Matti Koskimaa**. Keskustelua johti **Jyrki Vesikansa**.

Jatkosodan loppuvaiheesta julkaisiin lukuisia teoksia jo 1950-luvulla. Uutta tietoa on kuitenkin saatu mm. neuvostoarkistojen avauduttua. Poliittisesti suomalaisten näkemyksiä sitoivat kauan sotasyllisyyssjutun puolustuksen perustelut, joista erkaantumista pidettiin epäisänmaallisena. Sotilailla taas oli keskinäistä kollegiaalisuutta, vaikka kenraalien kiistoista kerrottiinkin upseerikerhoilla ja rivien välissä kirjoissakin.

Kiihkeintä kiinnostusta on nyt synnyttänyt Jokisipilän väite siitä, ettei Ribbentrop-sopimukseen tarvinnut mennä ja että sillä saatu apu ei ratkaissut torjuntavoittoa kesällä 1944. Viimeksi mainitun väitteen esitti **Martti V. Terä** jo vuonna 1967, mutta se ei Ryti-myyttiä horjuttanut. Seuraavassa rajoitun näihin kysymyksiin.

Stalin sinetöi Ryti-myytin

Myytin mukaan **Risto Ryti** uhrasi itsensä lupaamalla 26.6.1944 henkilökohtaisessa kirjeessään **Adolf Hitlerille** pysyä loppuun saakka Saksan rinnalla. Lupaus toi myytin mukaan rintamille panssarinyrkkejä ja muuta tarvittavaa, mutta vei Rytin Sörnäisten keskusvankilaan.

Josef Stalin sinetöi Ryti-myytin pakkotamalla suomalaiset tuomitsemaan johtajansa. Nyt, kun Neuvostoliitto on ollut haudassa jo toista vuosikymmentä, kestämme kai myyttiemme kriittisen tarkastelun. Se ei vie hiukkaakaan Rytin eikä kenenkään muun kunniaa. Ainakin kannattaa ennen kiihtymistä lukea rauhallisesti Jokisipilän tutkimus *Aseveljiä vai liittolaisia?* (SKS 2004). Tietenkään se ei ole lopullinen totuus, jos sellaista historiassa koskaan löytyykään.

Hitler ihaili suomalaisia

Jokisipilä luultavasti liioittelee siinä, että vaatimus Saksaan sitoutumisesta olisi ollut vain **Joachim von Ribbentropin** oma hanke, jolla turhautunut ulkoministeri yritti kerätä pisteitä. Muistelmissaan hän ei edes mainitse koko asiasta. Jokisipilä muistuttaa, että jo keväällä 1943 Suomi oli hyväksymäisillään vastaavan sitoumuksen, mutta **Mannerheim** esti sen – eikä tästä sen ihmeempää seurannut.

Jokisipilän mukaan Hitler ihaili suo-

malaisia. Ainakaan Führer ei paljon piitannut sopimuksista – itse hän oli rikkonut niitä sarjassa. Hänelle ratkaisevia olivat intressit. Suomea kannatti tukea niin kauan kuin se sitoi kymmeniä puna-armeijan divisioonia. Maavoimien esikuntapäällikkö **Alfred Jodl** oli Jokisipilän mukaan suorastaan Suomen ystävä, joka ymmärsi jopa sitä, että pieni aseveli saattaa erkaantua yhteisestä rintamasta.

Klubin keskustelussa kysyttiin kuitenkin, olisiko von Ribbentrop uskaltanut Helsingissä bluffata suomalaisia täysin ilman Hitlerin valtuuksia. Tästä kiinni jääminen olisi kai merkinnyt hänelle hirttämistä jo ennen Nürnbergiä – ja natsien tapaan pianonkieleen. Hämäräksi jäänee, mitä Hitler tarkasti puhui asiasta **Eduard Dietl'n** kanssa, sillä Lapin joukkojen komentajan lentokone iskeytyi piana tapaamisen jälkeen Alpeihin.

Selvää ainakin on, että panssarirykkeitä oli saapunut jo keväällä 1944 Porin satamaan. Niiden käyttökoulutustakin oli suunniteltu – tosin kovin jähmeästi. Uudet aseet ja mm. lento-osasto Kuhlmeij saatiin Kannakselle jo kymmenisen päivää ennen Ribbentrop-sopimusta. Sen avulla saatiin kylläkin Talin-lhantalan taistelun ratkaisuvaiheen jälkeen Suomeen niin paljon aseita, että aselevon hetkellä armeijamme oli suhteellisesti vahvempi kuin koskaan aikaisemmin. Tai myöhemmin. Se vaikutti Staliniin.

Ryti olisi vienyt asian eduskuntaan

Käsitys Rytin henkilökohtaisesta lupauksesta Hitlerille on myös tulkinnanvarai-

nen. Kirje hyväksyttiin valtioneuvoston virallisessa istunnossa. Sitä ei tosin varmennettu asianmukaisesti. Ryti itse olisi juristina vienyt asian eduskuntaan, joka perustuslain mukaan päättää lopullisesti sodasta ja rauhasta. **Edwin Linkomies** ja Mannerheim kuitenkin torjuivat tämän arvioidessaan, ettei sopimusta siellä hyväksyttäisi. Ryti alistui tähän.

Saksalaiset olivat kai oikeassa siinä, ettei heidän asiansa ollut pohtia, rikkoiko Suomen presidentti sitoumuksissaan ehkä perustuslaillisia muotoja. Liike-elämässäkin toimitusjohtajan allekirjoitus riittää, on hänellä siihen hallituksensa valtuutus tai ei. **Erik Castrénin** kaltaiset huippujuristit palvelivat kuitenkin isänmaataan tulkittaessaan Rytin sitoumuksen vain häntä sitovaksi henkilökohtaiseksi lupaukseksi.

Tietenkin on muistettava tilanne, jossa Ribbentrop-sopimus tehtiin. Talin-lhantalan taistelu oli veitsen terällä josakin Murokallion-Portinhoikan tasalla. Mannerheim ja Ryti halusivat varmistaa kaiken mahdollisen Saksan tuen, kun vaihtoehdoksi koettiin ehdoton antautuminen. Hieman hämää tosin yhä on, mitä Stalin eri vaiheissa todella tavoitteli ja vaati, mutta pienen kansakunnan kohdalla ei haluttu riskeerata.

Mannerheimin ja Rytin teot kestävät myyttien kriittisen tarkastelun siinä kuin heidän henkilökuviensa inhimillistämisen. Suuria tekoja jää tämän jälkeenkin yllin kyllin. Ja vuodessa 1944 riittäisi ai-
hetta toiseenkin keskusteluun.

Jyrki Vesikansa

Kantapöydässä

Tuhoisa tsunami

■ Vielä nyt arkiviikkojen alettuakin ajatukset, puheet ja teot ovat liikkuneet Kaakkois-Aasiaa jouluna kohdanneen ja koko maailmaa koskettaneen hyökyaaltotuhon tapahtumissa ja seurauksissa. Merenalainen maanjäristys synnytti tappaja-aallon, tsunamin.

– Oliko teillä, veljet, läheisiä aallon uhreina?

– Monella on ollut, jos ei sukulaisia niin nimeltä tuttuja. Noin neljännesmiljoonan uhrin joukossa oli lähes kaksisataa suomalaista, loukkaantuneet ja säikähdyksellä selvinneet lisäksi. Klubilaisiammekin tiettävästi oli ainakin pelastuneiden joukossa.

– Tämä maapallo on vaarallinen paikka elää, ja ihminen on hauras olento luonnonvoimien armoille joutuessaan.

– Osui joulupyhiin, jolloin valmiudet yllätyskatastrofin seurausten hoitoon eivät olleet parhaat mahdolliset, varsinkin kun onnettomuusalue oli laaja, ja sen liikenne- ja viestintäverkkoja tuhoutui.

– Sen huomioon ottaen suomalaiset pelastusorganisaatiot tuntuvat toimineen hyvin, paremmin kuin naapureissamme.

– Meillä oli vähemmän pelastettavia.

– Jotkut vikoilijat olisivat halunneet maan korkeimman johdon matkustavan onnettomuuspaikalle.

– Onneksi eivät menneet. Olisivat olleet siellä enemmän haitaksi kuin

hyödyksi. Eri asia on käydä jälkikäteen kiittelemässä kunnostautuneita.

– Tuhot olivat suuret, ja jokainen uhri oli liikaa. Jälkihoito kestää kauan.

■ – Aika on kuitenkin armelias. Haavat paranevat vähitellen. Niin on käynyt viime sotiemmekin haavoille. Vaikka ne eivät ole kokonaan parantuneetkaan, ne ovat jo useimmilta arpeutuneet...

– Ovat, vaikka menetykset osaltamme olivat silloin tuhatkertaiset. Josif Julman ”punarmi” surmasi lähes sata-tuhatta suomalaista, invalidisoi toisen mokoman ja karkotti lähes puoli miljoonaa kansalaista kahdesti kodeistaan. Pommituksissa kuoli satoja lapsia ja 80 000 lasta lähetettiin turvaan muihin Pohjoismaihin. Mikä mahtoi sotaleskien ja -orpojen määrä ollakaan? Jäljet jäivät, fyysiset ja psyykkiset. Unia nähdään yhä, painajaisiakin.

– Jotkut kehtaavat ihmetellä itäiseen naapuriimme kohdistuvien asenteidemme varauksellisuutta. Vuosisatojen kokemukset ovat alitajunnassa.

– Sotavuosina ei kaatuneiden omaisilla eikä eloon jääneillä aseveljillä ollut sanottavaa kriisiapua. Pelätty mustapalttoinen pappi tai sotilaspukuinen paikallispäällikkö ilmestyi ovelle ilmoittamaan tapahtuneesta ja sanomaan muutaman lohdutuksen sanan. Eloon jääneiden piti jatkaa taistelua ja työtä kahden edestä. Mutta selvittiinpä silloinkin.

– Hyvä, että lähimmäispalvelu toimii nyt paremmin.

– Kansakunnan yhteinen kohtalonalaisuus kevensi silloin menetyksen kipuja. Kansa taisteli elämästä ja kuolemasta. Uhrin annettiin elämän hintana. Nyt iloinen huvitteluparatiisi muuttui hetkessä itkujen ja kärsimysten helvetiksi. Uhrin saattavat tuntua turhilta.

– Yhtä kipeitä ne silti ovat. Urotekoja tehtiin elämän pelastamiseksi nytkin. Eikähän ilon, valon ja lämmön etsiminen ole kiellettyä täällä synkässä Sariolassa.

■ – Kriisiorganisaatiomme sai oppia tulevaisuuden varalle. Valtioneuvoston tiedotustilaisuus lentokentällä muuttui kylläkin keskinäisen kehumisen kerhoksi. Muutama itsekritiikin sana olisi antanut vakuuttavuutta oikeutetuille kiitoksille.

– Annetussa kritiikissä on varmaan sekä aihetta että liioittelua. Jälkeenpäin helposti unohdetaan, että kiireiset ratkaisut jouduttiin tekemään sillä hetkellä käytettävissä olevien tietojen pohjalta.

– Odottavan aika on pitkä, varsinkin jos loukkaantuneena odottaa auttajaa. Luvattu selonteko varmaan osoittaa, mitä toimintoja olisi voitu nopeuttaa ja miten yhteistyötä ja työnjakoa parantaa.

– Uusi katastrofi voi kuitenkin olla ihan erilainen ja yhtä yllätyksellinen.

– Yksi asia ihmetyttää. Eläimiä ei tietävästi ollut uhrien joukossa. Elefantit ja muut luontokappalet vaistosivat uhkan

ja pakenivat turvaan. Onkohan niillä vuosituhansien kokemusten antamana perintönä oma sisäinen varoitusjärjestelmänsä?

■ – Ihmisillä on jotain muuta ainutlaatuista. Kansalaisten ja kansojen omatunnot ovat heränneet sekä kukkarot auenneet yhteisvastaulliseen kärsimysten lievittämiseen ja tuhojen korjaamiseen.

– Miksihän samanlaista herätystä ei ole tapahtunut Afrikan, Lähi-idän, Kaukasian, Balkanin ja muiden kammottavien tapahtumien yhteydessä?

– Ne ovat olleet ihmisten itsensä aiheuttamia, ja niissä ovat toiminnan sanalleet politiikan lait...

– ... ja laittomuudet.

– Idän kansojenkin elämä helpottuisi, jos ne lopettaisivat sisäiset sotimisensa.

– Yksi tapa auttaa on matkailun jatkaminen. Se antaa työtä ja toimeentuloa.

– Aiotko itse mennä?

– Menisin, jos olisin nuorempi... ja jos lentokoneet eivät olisi niin ahtaita.

– Minun sukelteluuni riittää kotisuihku ja kesämökin ranta. Matkustelen Suomessa. Poikkean joskus kotimaisiin lomakeskuksiin. Omatkin yrittäjämme tarvitsevat asiakkaita. Eivätkä laatat törmäile!

Pöytäläinen

Mannerheim -näyttely Pietarissa

■ Klubi järjestää risteilyyn Pietariin tutustumaan Mannerheim- näyttelyyn Eremitaasissa huhtikuussa. Sitovat varaukset

alla olevan yhteystiedon mukaisesti viimeistään 31.3.2005.

Osanottajamäärä on rajoitettu neljäänkymmeneen. Risteily on avec -tilaisuus

Lisätietoja näyttelystä webmasterilta:

webmaster@klubi.fi

Leif Eklöf

Risteily Hki-Pietari-Hki/Silja Line (Silja Opera) 25.-27.4.

Matkaohjelma:

1.päivä Maanantai 25.4.05

Laivamatka Helsinki-Pietari

Lähtö klo 18 Silja Operalla Eteläsataman Olympialaiturista.

Laivan lähdettyä laivan kokoustilassa sovittua ohjelmaa.

Yhteinen illallinen a la carte- ravintolassa.

2.päivä Tiistai 26.4.

Saapuminen 26.4. klo 8:30 paikallista aikaa Pietariin.

Aamupäivällä tilausajobussilla opastettu kaupunkikierto, jonka jälkeen lounas Nikolain palatsissa. Iltapäivällä tutustuminen Mannerheimin näyttelyyn Eremitaasissa. Paluu laivalle. Klo 19 Silja Opera "nostaa ankkurin". Laivan kokoustilassa sovittua ohjelmaa Yhteinen illallinen a la carte-ravintolassa.

3.päivä Keskiviikko 27.4.05

Saapuminen Helsinkiin klo 10 paikallista aikaa.

Matkan arvioitu hinta valitussa hyttiluokassa edellyttäen 40 osanottajaa.

Hinnat/hlö:

2 hengen hytissä:	Silja luokka	437
	Seaside luokka +	422
1 hengen hytissä:	Silja luokkaan lisämaksu	180
	Seaside luokka lisämaksu	160

Pidätämme oikeuden hinta- ja aikataulumuutoksiin.

Hintoihin sisältyy:

- Risteily valitussa hyttiluokassa
 - 2 meriaamiaista
 - 2 a la carte illallista
 - Kokouskahvi ja kahvileipä, meno/paluu
 - Tervetulomalja
 - Pietarin kaupunkikierros
 - Pietarin paikallisopas
 - Lounas Pietarissa
 - Sisäänkäyssi Eremitaasin Mannerheimin näyttelyyn
 - Viisumi ja viisumin rekisteröintimaksu (52 hlö)
- Hintaan eivät sisälly muut mahdolliset palvelut.

Palvelut laivalla:

- Neuvottelutila 40/hlö klo 18-20.30
- Kaksi a la carte illallista
- Kaksi a la carte aamiaista

Tilaukset vain alla olevan yhteystiedon kautta:

Soile Nordström

Tilausmatkatoimisto SoileTours (Toimisto avoinna arkisin klo 10-16.30)

Huuhkajantie 5. 02880 Veikkola

puh. 09-8194100 fax 09-81936130

E-mail: soile@soiletours.com www.soiletours.com

SoileTours on Kuluttajaviraston hyväksymä rekisteröity matkanjärjestäjä
Kuvi 3725/00/MjMv ja Matkatoimistoalan liitto ry:n jäsen SMALL 24995

Merkkipäivä smokissa tekee herrasmiehiä**Pyöreitä vuosia juhlittiin perinteisesti**

*Tammikuun lopun merkkipäiväjuhlan kunniamies Askal Vikman oli saanut illallispyö-
dässä seurakseen Weijo Pitkäsén (vas.) ja puheenjohtaja Leo Lehdistön.*

Klubilaiset ovat tietenkin joka tilanteessa herrasmiehiä, mutta kun juhlitaan kukka ja riemu rinnassa raiuttaen ryyppylauluja, merkkipäiväkuva on vaikuttava. Tämä nähtiin Klubin laajassa salissa torstaina 20. tammikuuta juhlista viime vuonna 70 ja siitä yli pyöreitä vuosia täyttäneitä. Heitä oli paikalla kukitettuna 46 kaikkiaan 110 mahdollisesta.

■ Kunnioitetut, arvostetut ja hillitysti nuorempien vieraiden juhlimista seuranneista oli kunnioitetuin ylimetsähoitaja **Askal Vikman**, 90. Syvästi filosofisen, mytologisen ja laaja-alaisesti historiallisen juhlapuheen pitäneen **Weijo Pitkäsén** mukaan Askal Vikman oli paikalla oloista onnellisin, sillä hänelle on-

myös ryyppylauluin

nea on kertynyt iän ja viisauden myötä muita enemmän.

Klubin puheenjohtaja **Leo Lehdistö** kehui tervaskantoja ja sanoi yli 80-vuotiaitten miesten olevan nykyään paremmassa kunnossa kuin ikäistensä naisten. Nuoremmille Lehdistö sanoi, että kannattaisi perustaa Klubiin myös geriatrinen tai gerontologinen jaosto, kun ”emme näytä olevan mikään ukkoutuneiden klubi”.

Vilkkaan seurustelun, **Riitta Malmbergin** ja **Juha Vepsän** loihtiman maittavan madepitoisen illallisen ja julkeiden ryyppylaulujen lomassa ”ukot” ja nuoremmat poikasetkin hiljenivät kuulemaan uhkean sopraanon **Niina Aholan** liedejä ja operettiaarioita. Aholaa säesti **Kari Hänninen**.

Terveiset Klubin vanhimmalta jäseneltä **Veikko Lopilta** toi kunniapuheenjohtaja **Mikko Pohtola**, joka valittaan kertoi Veikon kaatuessaan loukanneen niskansa. Helmikuun 1. päivänä 98 vuotta täyttänyt ikikanto Veikko Loppi on Pohtolan mukaan toipumassa hyvin.

Vanhat herrat viihtyvät Klubilla

”Ikivanhatkin” jäsenet viihtyvät Klubilla vielä. **Eero Saarenheimo**, 85, sanoo Klubin olevan hänelle tapaamispaikka. Klubin perustaminen oli aikoinaan suomalaisuuden manifestaatio, ja sitä perinnettä on ylläpidetty myös Kesäyli-

opisto-seurassa, jossa Saarenheimokin on vaikuttanut.

Sen perinteissä ja kunniajäsenten tapaisissa Saarenheimo sanoo viihtyvän erityisesti.

Esko Rekolalle, 85, Klubin tilaisuudet ovat vuodesta 1963 tarjonneet niin ikään paljon mielenkiintoista viihdykettä ja asiatietoa. Hän on ilahtunut siitä, että ”nuoria” on edelleen tulossa Klubin jäseniksi.

Pääkunniavieras Askal Vikman kiitti Klubia, illan juhlijoita ja osoitti nuoremmille ja tuleville klubilaisille **Erasmus Rotterdamilaisen** sanoin tärkeitä elämän- ja käyttäytymisen ohjeita: ei pidä rellestää eikä ryyptä eikä vaatetaan ja ruokapöytää sotkea. Siis maisteri Erasmusken mukaan: quod erat demonstrandum:

Hyvä käytös kruunasikin illan

Hyvin toki käyttäydettiin. Kello 1:een mennessä suurin osa joukosta oli poistunut. Vahtimestareiden kantoapuakaan ei vakavasti tarvittu. Tarjoilija **Tarja Valkaman** mukaan housuillekaan ei ruokia tai juomia pahemmin lohmittu.

- Tavat ja tyylin nämä herrat osaavat. Minullekin vain silmillään vilkuttavat ja viestittävät, Tarja Valkama kuvaili.

Pekka Kostamo

Kirjailta**”Keksi kaikki mahdollinen – tulee parempi kirja”**

■ Klubi avasi kevätsezonkinsa 10. tammiukuuta komeasti kirjailialla, jonka kuullijamäärä hipoi kirjailtojen ennätystä ellei lyönytkin sen: meitä oli 185. Aiheena oli **Jari Tervon** tuore romaani Myyrä. Kirjailjaa haastatteli **Veikko Sonninen**. **Vesa Nuotio** alusti kotimaisilla lauluilla.

Tervon romaani on hänen tuotannossaan ensimmäinen, joka irtoaa kotoisista, koetuista maisemista: kirjan maantiede ulottuu Turun tienoilta Vorkutan vankileirille. Yhdellä tasolla teos on sukuromaani, kertomus Karhun kommunistisuvusta, joka on uskossaan niin vankkumaton – tosin mukana on enemmistöläisiä ja vähemmistöläisiä, etteivät edes kokemukset Neuvostoliiton vankileireiltä sitä järkytä; mukana on kyllä musta lammas, suojelupoliisin palvelukseen koulutautunut nuori mies, kirjan toinen ydinhenkilö.

Toisella tasolla kirja on agenttiromaanini: etsittävä on kaksi myyrää, vakoolijaa. Toinen vuotaa Neuvostoliittoon. Onko hän ehkä suomettumisen ajan Presidentti, hyvin tunnistettava hahmo? Toinen vuotaa SKP:n ytimeä suojelupoliisille ja sitä tietä Presidentille.

Simplicissimus-romaani

Kolmannella tasolla kirja on äskettäisten vuosikymmenien satiiri, joka piirtää häijyjä kuvia tunnistettavista henkilöistä, tosin joskus useampia yhdeksi yhdistellen. Neljännellä tasolla kirja on *Simplicissimus*-tyyppinen vaellus- ja seik-

kailuromaani, jossa kohtalot risteilevät, ja uskomattomat uudelleentapaamiset toistuvat.

– Jo 31.8.1986, kun Yleisradio surusanoman vuoksi muutti kaiken ohjelmansa paitsi Stuttgartin EM-kilpailuja, tiesin, että minun on kerran kirjoitettava aiheesta. Pelkäsin, että joku pilaa aiheen, ennen kuin ehdin, mutta onneksi useimmat kirjailijat kirjoittivat näinä vuosina siitä, kuinka Pasi pyytää lisää piimää. Aiemmin kirjoitin nykyhetkestä. Nyt tarvitsin arkistotutkimuksia. Aioin varastaa kaiken, mitä ei ole jo pultattu seinään. Luin nuoren, vapaan **Kekkosen** kirjoituksia. Myöhemmin hän oli roolin vanki. Ei minua kiinnosta, mitä **Jakobson**, **Korhonen**, **Hyvärinen** ovat hänen nimissään kirjoittaneet.

– **Anatoli Mihailovitsh Galitsin**, peitenimeltään **Klimov**, loikkasi Suomesta. Loikkaarit aina suurentelevat osuuttaan ja tietojaan mutta antavat myös faktaa. Galitsin kertoi tietoja, joita hänellä asemassaan ei voinut olla. Mutta hän paljasti myös todellisia agenteja. Yhden hänen ilmoittamansa agentin, ”Timon”, tuntomerkit sopivat Kekkoseen.

– Tosiasioiden määrä tällaisessa romaanissa on ja sen tulee olla suuri. Vuoden 1979 Liittotasavallan-vierailun aika-
taulu vastaa todellisuutta. Suojelupoliisin arkistomapit on oikein numeroitu, mutta niiden sisältö on kirjassa toinen kuin todellisuudessa. Romaani flirttailee

todellisuuden kanssa, mutta hyvä flirtti on parempi kuin huono avioliitto.

Johtolangat eivät johda

– Moniko asianajaja luki käsikirjoituksen kustantajan puolesta? kysyttiin.

– Ei todellisten henkilöiden käyttäminen ole uutta. Muuan **Runeberg**-niminen mies pani puolitoista vuosisataa sitten kunnioitetun sotilaan **Döbelnin** suuhun sitä ja tätä. **Juhani Suomi** toki varoitti kansakuntaa siitä, että Tervon romaani sisältää keksittyä aineistoa. Hyvä että varoitti, ettei tule vahinkoa. Historialliset tutkimukset ja elämäkerrat ovat nekin järjestelevän ja kategorioivan ihmismielen tuotteita. Kun tutkija päättää, mitä ottaa mukaan, hän menettelee kuin kirjailija. Kirjailijan kannattaa keksiä kaikki mahdollinen; niin tulee parempi kirja. Asiaan kuuluu, että mukana on myös johtolankoja, jotka eivät johda minnekään.

– Suhteesi Kekkoseen? kysyttiin.

– Kirjassani Stalin ajattelee: minä olen Jumalasta seuraava. Ylöspäin. UKK:n asema historiassa on vielä keskeneräinen. Sitä on selitetty lopputuloksella. Kun lopputulos oli hyvä, eikä toiminta kaikkiaan ollut oikeaan osunutta? Jos ajan politiikka oli tuolloin ainoata mahdollista, hyvä tietysti, että sitä noudatettiin. Tyhmyydet on silti kerrottava. Typerät YYA-juhlat olivat kansan luonteelle vieraita ja hävettäviä. (Suosionosoituksia.) Neuvostoliitto oli virasto, jonka toimiala oli maailma. Suomen-suhteet eivät sille olleet yhtä tärkeitä kuin meille NL-suhteet. **Hrushtsevin** laajassa elämäkerrassa on Kekkosesta yksi alaviite-maininta: että hän lahjoitti H:lle keinutuolin.

– Oliko UKK ”Timo”?

– Jos Kremlin siivouskomerosta joskus löytyy todiste, olen yllättynyt. En tyrmistynyt.

Kyseltiin mahdollisista kirjallisista esikuvista. Tervon lukeneisuus oli osoittautunut niin laajaksi, etteivät kysymykset tuntuneet enää keskeisiltä.

– Rakennuspuita sain **Kimmo Rentolan** tutkimuksesta, Juhani Suomen työ ei tarjonnut niitä minun tarpeisiini. SKP:n vuotaja oli todellinen henkilö, **Veikko Hauhia**.

– Miten henkilöt ovat niin näköisiä, kuten ”alivaltiosihteeri, professori Korhonen”?

– Asiantuntijat täydentävät kuvan päässään, niin että siitä tulee näköinen. Ei **Karikaan** piirtänyt näköis-**Koivistoa**, hiustupsun ja kulmakarvat vain; katsoja täydensi mielessään kuvan näköiseksi.

Kuulija väitti: – Kaikki muu oli selaista, että niin olisi juuri ja juuri voinut tapahtua, mutta että Suomeen palautettu desantti hyppää ohjaajattomasta koneesta ja putoaa kasvihuoneen lasin läpin kartanolle, jonka emigranttiemäntä on jo kauan toivonut miesystävää, niin siinä meni totisesti yli.

– Olin ajatellut sijoittaa kirjaan saksalaisen opiskelijapojan, joka lentää pienkoneella Punaiselle torille, mutta ajattelin, että sellaista ei sentään kukaan usko mahdolliseksi, Tervo vastasi.

Tervon kirjaa oli tähän hetkeen mennessä myyty muutamassa kuukaudessa yli 70 000 kappaletta. Kerrankos sitä. Mutta 185 klubilaista ei voi olla väärässä: Tervo on kiinnostava kirjailija.

Yrjö Larmola

Toiminnanjohtaja Jouko Liusvaara:

Vuoden 2004 tapahtumien suosituimpia klubi-illat

Vuoden vaihtuessa on hyvä hetkeksi pysähtyä ja muistella menneen vuoden tapahtumia. Tarkka toimintakerromus esitetään jäsenille maaliskuussa kevätkokouksessa, mutta joitakin yhteenvetoja voin esittää jo nyt.

Muutokset jäsenkunnassa

Jäsenkuntaan tuli uusia nimiä peräti 148. Kun luvusta vähennetään 23 kuollutta ja 63 syystä tai toisesta eronnutta, nettoliikitys jäi 62:een. Vastaavalainen kehitys on vallinnut jo 4-5 vuoden ajan.

Jäsenmäärä siis lisääntyy koko ajan, ja jäsenten keski-ikä nuorentuu. Se on tällä hetkellä 59,7 vuotta.

Klubilehti ilmestyi neljä kertaa vuoden aikana. Päätoimittajana oli kaikkien tuntema *Uuden Suomen*, *Turun Sanomien* ym. entinen päätoimittaja **Jarmo Virmavirta**. Hyvin hän lehteämme toimittikin, vaikka joutui muiden kiireidensä johdosta luopumaan tehtävästä vuoden vaihteessa. Kiitoksemme hänelle kuluneesta vuodesta!

Tämä numero jo mukaan lukien lehden uutena päätoimittajana on aloittanut **Pekka Kostamo**, jolla on pitkä kokemus lehtityöstä, mm. entisenä *Kauppalehden* toimittajana.

Jäsentiedotteita lähetettiin sääsämmissyistä pari tiedotetta liian vähän. Tämä kostautui ja aiheutti parin tapahtuman kohdalle tiedottamispiennon. Ettei jatkossa tällaista tapahtuisi, on

päätetty lisätä jäsentiedotteiden määrää. Aiemmin kerrottiin tulevat tapahtumat vuoroin lehdessä ja tiedotteissa. Nyt keskitetään kaikkien uusien tapahtumien kertominen jäsentiedotteisiin. Klubilehdessä kerrotaan menneistä tapahtumista tai sitten niin kaukaisista tulevista, ettei jäsentiedote vielä yllä.

Ohjelmisto pääpiirteittäin

Vuoden aikana oli kaikkiaan 82 erillistä tapahtumaa. Kun otetaan kesäkausi huomioon, voidaan todeta, että useina viikkoina tapahtumia on ollut 2-3 kappaletta. Näiden virallisten tapahtumien lisäksi on paljon tilaisuuksia, joihin osallistuvat vain tietyt ryhmät kuten kuoro, orkesteri ja biljardimiehet vain kolme suurinta ryhmää mainitakseni.

Kunkin kuukauden kolmantena torstaina vietetään aina **klubi-iltaa eli pidetään kuukausikokous**.

Tämä on ollut tapanamme jo 1930 luvulta lähtien. Näissä illoissa ovat yleisesti olleet "ministeritason" vieraat puhumassa. Näin tapahtui kuluneena vuotenakin. Aihepiireinä olivat mm EU, vuoden 1944 tapahtumat ja Suomen Kansallisooppera. Erikaisuutena vietettiin syyskuussa "miesten iltaa". Aiheina olivat silloin sikarit, alkoholi, aseet ja vaatteet.

Ensimmäistä kertaa pidettiin pienimuotoinen muotinäytös miesten

metsästys- ja ulkoiluvaatteista. Toisena erikoisuutena mainittakoon rapuillan yhteydessä julkistettu uusi ryyppy- ja viinilaulukirja.

Lounasvieraita oli jäsenillä mahdollisuus kuulla viisi kertaa. Aiheita olivat pankkimaailman arviot taloudellisista nousuista ja laskuista, Euroopan Keskuspankin seteliasiat, Irlannin tavoitteet ja käsitykset EU:n kehittämisestä, Suomen kunnallisvaalit sekä UM:n ja Suomen ulkoiset suhteet.

Teemailtojen suosio on jatkuvasti lisääntynyt 1990-luvun puolivälin aloitusajoistaan. Eniten keräävät kuulijoita edelleenkin historia ja sotilaspolitiikka.

Klubi-illoissa vankat kuulijajoukot

Omat vankat kuulijakuntansa on myös ulkopoliittikan, oikeuspolitiikan, talouspolitiikan, lääketieteen ja ilmailun illoilla.

Historian illoissa aiheina ovat olleet Suomi Moskovan-Berliinin-Tukholman kolmiossa kylmässä sodassa sekä toisena aiheena Mitä uutta vuodesta 1944. *Sotilaspolitiikan* illoissa aiheina ovat olleet Nato ja Maakuntajoukot.

Ulkopoliittikan illoissa on käsitelty yllimenokauden loppua itsenäistyneessä Virossa ja EU:n perustuslaillista sopimusta. *Oikeuspolitiikan* aiheita ovat olleet Sotavankien vaihto jatkosodan aikana ja Euroopan perustuslaki. *Talouspolitiikan* aiheina ovat olleet Yrittäjyyden tulleisuus ja Polkumme globalisaatioon. *Lääketieteen* illoissa on keskusteltu superinfluenssasta ja joukkohautojen tutkimisesta Balkanilla. *Ilmailuilloissa* taas on käsitelty kevään –44 teeman mukaisesti

torjuntataisteluiden ilmaoperaatioita sekä ilmailuteollisuutta ja Finnairia.

Muita ohjelmallisia kulttuurierintoja on ollut myös runsaasti. Tammikuussa onnitteltiin edellisenä vuonna pyöreitä vuosia täyttäneitä klubilaisia. Helmikuussa aloitettiin kevään odotus, ”taitettiin talvea” railakkaalla musiikki- ja tanssiohjelmalla. Maaliskuussa golfattiin sisätiloissa ja kuultiin esitys Kytäjän uudesta kentästä. Klubin oma maan kuulu Jazzkvartetti esitti **Ossi Runne** vieraanaan toivejazzia salintäyteiselle yleisölle.

Maaliskuussa käytiin myös joukolla Kansallisteatterissa katsomassa ”Hiiriä ja ihmisiä” näytelmää sekä pidettiin omien taiteilijoiden taidenäyttely juhlasalissa Huhtikuussa nautittiin viini-illassa valkoviinejä ja toisaalla tutustuttiin VSS-museoon. Syyskaudella käytiin Komediateatteri Arenassa katsomassa hupailu ”Maammenauru”. Suuren suosion sai Albert Edelfeltin 150-vuotisjuhlanäyttely Ateneumissa. Jatkoilla Klubilla intendentti Leena Ahtola-Moorhouse syvensi käsityksiämme Edelfeltin taiteesta. Syyskauden ohjelmaan kuuluivat myös digi-kuvauksen ilta sekä internetin käytön alkeis- ja jatkokurssit. Mieleen tulevat myös elokuvailta, jossa vieraana oli Åke Lindman sekä tietysti aina juhallinen itsenäisyyspäivän iltajuhla.

Harrastusten mittava kirjo

Klubilaisten moninaisista harrastuksista jotain sanoakseni totean vain biljardimiesten 12 eri tapahtumaa erilaisine turnauksineen omissa tiloissa ja vieraisa Tampereella ja Lappeenrannassa. Kuoro konsertoi Kukan päivänä Ritarihuoneella

ja teki konserttimatkan Unkariin esiintyen Budapestissa ja Balatonjärvellä. Joulukonserttinsa se piti sekä Pakilan kirkossa että perinteisessä Vanhassa Kirkossa.

Varsinaiseksi ilopilleriksi muodostui vuoden aikana Klubimme oma puhallin-orkesteri. Jos orkesterille sen alkuaikoina hyväntahtoisesti hymyiltiin ”retuperäläisen” saundin ilmeestä, voitiin jo loppuvuodesta todeta huima kehitys. Soitto kuulosti hetkittäin erittäin nautittavalta. Ristikäämme orkesteri ”vuoden 2004 nousijaksi”.

Muista harrastuksista voin vain mainita, että tenniksessä ratkotaan mestaruudet keväisin kaksinpelissä ja syksyllä nelinpelissä. On metsästetty jäniksiä Kytäjällä, kalastettu Sipoon saaristossa, harrastettu haulikkoammuntaa ja suoritettu metsästyskortteja, on pelattu skruuvia ja petanqueta (petankkia) sekä käyty syksyllä 34 hengen voimalla retkellä Berliinissä.

Oma kokonaisuutensa työstä ja saavutuksista muodostuu Klubimme tavamerkin **SKSM (Suomen kansan sähköinen muisti)** alla.

Alkuvuodesta saatiin Sibelius-sivuston ruotsinnoa valmiiksi ja loppusyksystä avattiin Sotavankisivusto yhtenä osakokonaisuutena. Mannerheim sivuston lyhennys saatiin aikaiseksi. Se käännettiin muitten voimin venäjäksi, koska myös venäläiset halusivat tutustua marsalkkaan, joka pysäytti puna-armeijan kahdesti. Mannerheimista avattiinkin 25.01.2005 Pietarissa näyttely, jossa sitä on mahdollisuus käydä katsomassa. Näyttely tulee Suomeen keväällä Kansallismuseoon.

Työtä tehty ja nautittu

Paljon on siis tapahtunut kuluneena vuotena. Tuntuu tietysti tylsältä lukea tällaista luetteloa tapahtumista. Pitää kuitenkin muistaa, että jokainen näistä 82 tilaisuudesta on ollut oma, ainoalaatuinen tapahtumansa.

Kaikkien eteen on tehty paljon työtä ja osallistujat ovat varmasti nauttineet näkemästään ja kuulemastaan. Toivokaamme samansuuntaisia elämyksiä myös alkaneelle vuodelle.vuoroin lehdessä ja tiedotteissa. Nyt keskitetään kaikkien uusien tapahtumien kertominen jäsentiedotteisiin. Klubilehdessä kerrotaan menneistä tapahtumista tai sitten niin kaukaisista tulevista, ettei jäsentiedote vielä yllä.

Klubilehden ja jäsentiedotteiden lisäksi tietoa on ollut saatavissa myös Klubin kotisivulta osoitteessa www.klubi.fi. Tämä tiedottaminen tuleekin lisääntymään ja jatkossa jäsen voi halutessaan vastaanottaa postinsa vanhalla tavalla tai sähköisesti. Tämä kysely tehdään myöhemmin erikseen. i

Paljon on siis tapahtunut kuluneena vuotena. Tuntuu tietysti tylsältä lukea tällaista luetteloa tapahtumista. Pitää kuitenkin muistaa, että jokainen näistä 82 tilaisuudesta on ollut oma, ainoalaatuinen tapahtumansa. Kaikkien eteen on tehty paljon työtä ja osallistujat ovat varmasti nauttineet näkemästään ja kuulemastaan. Toivokaamme samansuuntaisia elämyksiä myös alkaneelle vuodelle.

Euroopan perustuslaki – mikä muuttuu ja muuttuuko mikään?

Plus ça change, plus c'est la même chose

Alphonse Karr (1848)

Mistä on kysymys?

Euroopan yhteisöissä, sittemmin Euroopan unionissa on ollut käynnissä jatkuva valtiosääntöuudistus 1980-luvulta alkaen. Yksi tämän prosessin etappi oli sisämarkkinaprosessin puitteet vuonna 1985 määritellyt Euroopan yhtenäisasiakirja, joka tuli voimaan vuonna 1987. Sisämarkkinoiden menestyksen innoittamina solmittiin vuonna 1992 Maastrichin sopimus, jonka tavoitteena oli viitoittaa tie talous- ja rahaliittoon (EMU) yhteisine rahoineen sekä taloudellista yhdentymistä täydentävään poliittiseen unioniin, jonka elementtejä olivat yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka ja yhteistyö sisä- ja oikeusasioissa. Maastrichtin sopimuksella otettiin myös käyttöön nimitys Euroopan unioni.

Maastrichtin sopimus tuli Tanskan ensimmäisen kansanäänestyksen hylkäävän tuloksen takia voimaan vasta vuoden 1993 loppupuolella. Tämä kansanäänestys oli samalla varoitusmerkki siitä, että jäsenvaltioiden äänestäjäkunnat eivät jakaneet EU:n poliittisten eliittien ihannetta Euroopan yhdentymisen jatkuvasta tiivistämisestä.

Seuraavat kaksi perussopimusten uudistamiskierrosta – Amsterdamin sopimus vuonna 1997 (voimaan 1999) ja Nizzan sopimus vuonna 2001 (voimaan 2003) – valmistelivat unionia itälaajentumista. Nämä kaksi sopimusta tekivät

unionin konstituutiosta tai ”valtiosääntöstä” entistä vaikeaselkoisemman ja monimutkaisemman. Niistä päättäneiden Eurooppa-neuvostojen (EU:n huippukokousten) huipentuminen kaotettiin yöstuntoihin vahvasti samaten käsitystä siitä, että perussopimusmuutosten valmistelun menettelytapa oli uudistettava.

Perustuslakihanke

Näiden epäkohtien takia Nizzan sopimukseen liitettiin julistus EU:n tulevaisuudesta. Tässä yhteydessä on myös mainittava vuoden 2000 loppupuolella oikeudellisesti ei-sitovana poliittisena julistuksena hyväksytty EU:n perusoikeuskirja (2000) ja sen valmistelu erityisessä valmistelukunnassa, jossa olivat edustettuina jäsenvaltioiden hallitukset, niiden kansalliset parlamentit sekä Euroopan parlamentti. Laekenin huippukokouksessa 2001 hyväksyttiin julistus valmistelukunnan (konventti) asettamisesta valmistelevaan perussopimusten uudistamista eri vaihtoehtojen pohjalta, mistä yhä yleisemmin alettiin puhua EU:n perustuslakihankeena.

Valmistelukunnassa oli 15 jäsenvaltioiden hallitusten edustajaa, 16 Euroopan parlamentin edustajaa, 30 kansallisten parlamenttien edustajaa, kaksi Euroopan komission edustajaa sekä kolmijäseninen puheenjohtajisto. Myös tuolloisten hakijavaltioiden halli-

tukset ja parlamentit olivat edustettuina valmistelukunnassa.

Valmistelukunta laati aktiivisen puheenjohtajansa Valery Giscard d'Estaingin johdolla vuosien 2002–2003 aikana ehdotuksensa, joka ei sisältänyt vaihtoehtoisia ratkaisuja. Ehdotuksen jatkovalmistelu tapahtui hallitustenvälisessä konferenssissa, jossa Italian puheenjohtajakauden epäonnistumisen jälkeen saavutettiin lopulta kompromissiratkaisu Irlannin puheenjohtajakauden lopulla kesällä 2004. Konferenssin lopputulos, *Sopimus Euroopan perustuslaista*, allekirjoitettiin Roomassa 29.10.2004. Sopimuksen voimaantulo edellyttää kaikkien jäsenvaltioiden ratifiointia, mihin liittyy suuria epävarmuustekijöitä eri jäsenvaltiossa järjestettävien kansanäänestysten takia.

Sopimus Euroopan perustuslaista

Sopimus Euroopan perustuslaista on nimityksestään huolimatta unionin jäsenvaltioiden välinen sopimus, ei valtiollinen perustuslaki. Se käsittää 4 osaa sekä 36 pöytäkirjaa ja 2 liitettä.

Sopimuksessa on 448 pitkää artiklaa eli se vastaa kahta mapillista konekirjoitettua tekstiä; se on siis normaaleja perustuslakeja laajempi. Sopimuksen ensimmäinen osa on eräänlainen "EU taskukoossa": siinä esitetään tiivistetyssä muodossa EU:n toiminnan yleiset lähtökohdat ja sen toimintaperiaatteet eri aloilla. Sopimuksen toiseksi osaksi on otettu unionin perusoikeuskirja, kun taas kolmannessa osassa ovat unionin politiikkaa ja toimintaa koskevat perussopimusten määräykset ajan tasalle saa-

tuettuina. Sopimuksen neljäs osa sisältää yleiset ja loppumääräykset.

Perustuslakisopimuksen keskeisimpiä tavoitteita on EU:n perussopimusten yksinkertaistaminen. Sopimus korvaa parikymmentä aiempaa sopimusta ja sisältää nykyiset perustamissopimukset ja liittymissopimukset niiden voimassa olevilta osilta. Esimerkiksi Suomen liittymissopimukseen sisältyneet liittymisehdot on pysytetty asianomaisen pöytäkirjan osana. Poikkeuksena tähän virtaviivaistamiseen Euratom-sopimus säilyy kuitenkin erillisenä perussopimuksena, koska sen viemistä uudelleen ratifioitavaksi on pidetty liian epävarmana eräissä jäsenvaltioissa.

EU:n rakenteen selkeyttäminen kuuluu myös perustuslakisopimuksen tavoitteisiin. Sopimuksella poistetaan EU:n pilarijako. Enää ei siten tehtäisi eroa EU:n ja EY:n välillä. Samaan asiaan liittyy se, että Euroopan unionista tulisi oikeushenkilö, mikä antaisi sille mahdollisuuden tehdä kansainvälisiä sopimuksia kolmansien maiden ja muiden kansainvälisten järjestöjen kanssa. EU:n huippukokouksista eli Eurooppa-neuvostosta tulisi muodollisestikin unionin toimielin, ja sillä olisi pysyvä puheenjohtaja, joka samalla toimisi unionin "presidenttinä". Unioni saisi myös oman ulkoministerinsä, joka toimisi samanaikaisesti ulkoministerien neuvoston puheenjohtajana ja ulkosuhteista vastaavana komission jäsenenä.

Päätöksenteon tehostaminen kuuluu myös perustuslakihankkeen päämääriin. Lainsäädäntötyössä pääsäännöksi tulevat neuvoston ja Euroopan parlamentin yhteispäätökset sekä määräänemistö-

päätöksenteko neuvostossa. Määräenemmistön muodostavat jäsenvaltiot, jotka edustavat 55:tä prosenttia neuvoston jäsenistä ja 65:tä prosenttia EU:n väkiluvusta.

EU:n toiminnan kansanvaltaisuuden lisäämiseksi toteutetaan säädöshierarkia lakien ja asetusten välillä, tehdään neuvoston kokouksista avoimia silloin, kun neuvosto toimii lainsäätäjänä, sekä saatetaan Euroopan parlamentti neuvoston kanssa samanarvoiseen asemaan neuvoston kanssa unionin lainsäädäntötyössä ja sen budjetista päätettäessä. Kansallisten parlamenttien oikeus saada tietoja EU:n päätöksenteosta taataan ja niille annetaan mahdollisuus käyttää eräänlaista hätäjarrua unionin päätöksenteossa subsidiariteettiperiaatteen noudattamisen valvomiseksi. Terminologisiin uudistuksiin kuuluu EY-asetusten muuttuminen *eu-rooppalaeiksi* ja direktiivien *eurooppapuitelaeiksi*.

Perustuslakisopimukseen on kirjattu unionin ja jäsenvaltioiden välisen suhteen voimassa olevat oikeuskäytäntöön perustuvat periaatteet. Näitä ovat EU-oikeuden etusijaperiaate sekä se, että unionin toimivalta on erityistoimivaltaa, kun taas yleistoimivalta kuuluu jäsenvaltioille. EU:lle asetetaan myös velvollisuus kunnioittaa jäsenvaltioiden identiteettiä, mm. alueellista ja paikallista itsehallintoa.

Unionin ja jäsenvaltioiden välisen suhteen kannalta olennaisin asia on kuitenkin se, että perustuslain muuttaminen edellyttää yksimielisyyttä ja ratifiointimenettelyä. Tämä koskee myös perustuslakisopimuksen teknisempää kolmatta osaa. Näin ollen unioni pysyy oikeudellisesti täysivaltaisten jäsenvaltioidensa välisenä yhteistyömuotona, jolla on sekä ylikansallisia että hallitustenvälisiä piirteitä. Perustuslakisopimukseen sisältyvistä merkittävistä yksittäisistä muutoksista huolimatta unionin perusluonne säilyy entisellään.

Niilo Jääskinen

Parasta Shakespearea

Kuningas Lear

■ Kuningas Lear Kansallis-teatterissa huhtikuun 20. päivänä (avec) on kevät-näytäntökauden ehdoton ”must” monista syistä.

William Shakespearen näytelmien voima on ennen kaikkea kyvyssä luoda monipuolisia, eläviä henkilötyyppejä, kyvyssä kuvata traagisen ihmiskohtalon kehityskulkua ja kyvyssä havainnollistaa erilaisia luonteita draamallisesti, vastakkaisten hahmojen kautta.

Kuningas Learin eräät kohtaukset taas edustavat parasta, mitä Shakespeare on runoilijana tuottanut.

Kun kuninkaan rooliin asettuu lisäksi **Esko Salmisen** kaltainen karismaattinen näyttelijä, näytelmä on suorastaan pakko nähdä.

Klubilaisille on varattu 100 paikkaa. Liput maksavat 19 euroa kappaleelta, ja ne **on lunastettava 6.4.2005** mennessä teatterista. Lisäksi on tehtävä ilmoitus klubimestareille, jotta voimme seurata paikatilanteen kehitystä.

Keijo Kulha

Eläke-ekspertti Kari Puro lohdutti:**Tel-uudistus ei heikennä klubilaisten työeläkkeitä**

Kari Puro puhui ja puhutti työeläkkeistä.

■ Vuoden alusta voimaan tullut työeläkeuudistus ei huononna nykyisten klubilaisten eläkkeitä, lupaa työeläkeyhtiö Ilmarisen toimitusjohtaja Kari Puro. Puroon lienee luottaminen, sillä hän vetää kuuluisaa "Puron poppoota", joka jo kohta parin vuosikymmenen ajan on ollut tel-järjestelmän rukkausten takana. Ryhmään kuuluu työmarkkinajärjestöjen ja eläkeasiantuntijoiden edustus.

Klubin lounasvieraana maanantaina 17. tammikuuta puhunut Puro muistutti kuitenkin, että työeläkkeiden rahoitusmahdollisuudet ratkeavat sen myötä, miten yleinen eläköityminen ja kansantalous kehittyvät. Uudistuksessa on kuitenkin haluttu varmistaa järjestelmän kestävyys myös tulevaisuudessa.

Lounasisäntänä toiminut klubin johtokunnan jäsen Pertti Virkkunen totesi puolestaan avaussanoissaan, että Helsin-

gin Suomalaisen Klubin jäsenten keski-ikä on tällä hetkellä noin 60 vuotta. Satsumaako lie, mutta siinä iässä pyritään ja lähdetään nykyään myös eläkkeelle.

Järjestelmän varmistuksia

Yli 40-vuotias Suomen työeläkejärjestelmä on ainutlaatuisen joustava ja muuntumiskykyinen. Pahimmin sitä lienee viimeksi häirinnyt 1990-luvun lama, joka pani muutamia kehitysarvioita uusiksi.

Nyt olisi taas oltu hakoteillä mm. suurten ikäluokkien eläköitymisen johdosta, ellei korjauksia olisi tehty. Puron mukaan merkittävä uudistustarve johtui nimittäin työvoiman saatavuuden varmistamisesta sekä järjestelmän yksinkertaistamisesta ja virtaviivaistamisesta.

"Virtaviivaistaminen" on edessä vuonna 2007, jolloin tulee voimaan yleinen työeläkelaki TyEL. Siinä yhdistetään nykyiset eri työeläkelait.

Keskeinen uudistustarve oli myös niin sanotun vanhushuoltosuhteen hallinnassa. Eläkeläisten määrä on nimittäin koko Euroopassa nousemassa suhteessa työssä käyviin huimiin lukuihin. Vuoteen 2050 mennessä suhde kipuaa nykyisestä 40 prosentista 50 prosenttiin.

Suomessa heikko huoltosuhte

Suomessa on huoltosuhteen kannalta ikiomia erityisheikkouksia: erilaiset varhaiseläkejärjestelmät. Ne ovat Puron tilastojen mukaan johtaneet siihen, että esimerkiksi 60–64-vuotiaista miehistä

töissä on enää 43 ja vastaavasti 17 prosenttia.

Sama suhde vallitsee naisväestössä, vaikkakin absoluuttiset luvut ovat naisilla korkeammat. Pohjoismaista vain Suomi sinnittelee näin huonoilla huoltosuhdeluuvuilla. Tanska on tosin aika lähellä Suomen tasoa.

Työvoiman poistuma Suomessa on myös suurempi kuin uusien työntekijöiden määrä. Uusia rekryttejä tulee työmarkkinoille vuodessa noin 60 000, mutta eläkkeelle lähtee vuosittain noin 70 000 työntekijää tästä eteenpäin koko vuosikymmenen ajan. He ovat niitä suurten ikäluokkien jäseniä!

Nämä kehityslinjat kansantuotteen kehitystrendien ohella ovat siis olleet tel-uudistuksen takana.

Tärkeimmät muutokset

Toimitusjohtaja Puro listasi muutamia tärkeimpiä eläkeuudistuksen muutoksia. Merkittävin niistä on eläkkeen karttumisen uudistus. Eläketuloa kartuttavat nyt kaikki henkilön työuran aikaiset ansiot eivätkä pelkästään viimeisten työvuosien työtulot.

Vanhuuseläkkeelle voi jäädä omalla päätöksellä nyt 63–68 vuoden iässä, kun ennen vanhuuseläkeikä oli 65 vuotta.

Maksimieläke voi siten nousta tulevaisuudessa peräti 96 prosenttiin, kun se ennen oli 60 prosenttia. Myös ansaitut ”eläkepalaset” työuran ajalta indeksoidaan nyt eläkkeensaajalle edullisemmin.

Kuitenkin, jos on ottanut eläkkeen ennen aikaisempaa vanhuuseläkeikärajaa ja palaa työelämään 63–68-vuotiaana, eläkekarttuma on edelleen 1,5

prosenttia. Muutoin se olisi palkitseva 4,5 prosenttia.

Uudistunut työsuhde ei sen sijaan leikkaa jo saatavaa eläkettä, ja uutta karttunutta eläkettä ryhdytään maksamaan 68-vuotiaalle.

Elinaikakerroin ja kansantuote

Työeläkelaskelmiin ovat vaikuttaneet lainlaatioiden laskelmat elinaikakertoimesta ja kansantuotteen kehityksestä. Hyvinvointi- ja elinaika-arviot ovat kasvussa, ja uskotaan, että suomalaisten eläkkeellesiirtymisikä nousee.

Puro tähdensi, että kansantuotteen kasvun on kuitenkin oltava vähintään positiivinen tulevaisuudessa. Viime laman jälkeen se on ollut keskimäärin 3,8 prosenttia vuodessa, ja tulevaisuudessa tel-järjestelmä sietää alemmankin bkt-kasvun.

Elinaika- ja bkt-arvioiden mukaan eläkemeno palkoista kuitenkin kasvaa vuoteen 2030 mennessä nykyisestä 17 prosentista 30:een. Eläkemaksut nousevat nykyisestä 22 prosentista 27:ään vuoteen 2030 mennessä eli 0,1–0,2 prosenttia vuodessa.

Työantajamaksussa korotus on 17:stä 20 prosenttiin ja työntekijämaksussa noin kolme prosenttiyksikköä.

Puron mukaan tässäkin tel-uudistuksen laskelmassa näkyy uudistajien pyrkimys pysyttää väki työelämässä pidempään, sillä yli 53-vuotias työntekijä tulee työnantajalle halvemmaksi kuin alle 53-vuotias!

Pekka Kostamo

KEVÄÄN 2005 OHJELMAA

Tähän mennessä tapahtunut on ilmoitettu jäsentiedotteessa.

Maaliskuu

- 1.3. **TALVIGOLF TAPAHTUMA KLUBILLA** klo 19
- 3.3. **TALOUSPOLITIIKAN ILTA** klo 19. Buffet klo 18-18.45
- 7.3. **KIRJAILTA** klo 19, buffet klo 18-18.45. **AVEC-TILAISSUUS**
Vieraana prof, ev matti Lappalainen. Aihe: Hannes Ignatius.
Mannerheimin harmaa eminenssi.
Haastattelijana ev Matti Lukkari, isäntänä Veikko Sonninen
- 9.3. **SENIORIEN BILJARDIKILPAILU** klo 14 alkaen
- 10.3. **ULKOPOLITIIKAN ILTA** klo 19 . Vieraana Iso-Britannian suurlähettiläs
Matthew Kirk. Puhe tulkataan. Isäntänä Antti Lassila.
- 14.3. **LOUNASVIERAS** klo 12
- 15.3. **HISTORIAN ILTA** klo 19, buffet klo 18-18.45.
- 17.3. **YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS** klo 18
KLUBI-ILTA klo 19
- 21.3. **JAZZ ^ ILTA** klo 19. **AVEC-TILAISSUUS**
Klubin Jazz-kvartetti soittaa hyvää jazzia vieraanaan Ossi Runne.
- 23.3. **OIKEUSPOLITIIKAN ILTA** klo 19. Lainsäädäntöneuvos Aki Rasilainen:
Suomen oikeudellinen asema Venäjän valtakunnassa autonomian aikana.
Viimeisiä tulkintoja.

Huhtikuu

- 2.4. **BILJARDIN HELSINKI-LAPPEENRANTA -TURNAUS.**
- 4.4. **KIRJAILTA** klo 19, buffet klo 18-18.45. **AVEC-TILAISSUUS**
Vieraana näyttelijä Matti Ranin: Käsi otsalla. Isäntänä Veikko Sonninen.
- 6.4. **BILJARDIN MESTARUUSKILPAILUN OSA I** ,klo 16 alkaen
- 7.4. **PIETARI ILTA, AIHEENA MANNERHEIM, AVEC-TILAISSUUS**
- 11.4. **LOUNASVIERAS** klo 12

- 14.4. LÄÄKETIETEEN ILTA** klo 19, buffet klo 18-18.45
Prof Markku Kaste: Aivoverenkiertohäiriöiden uudet tuulet.
Isäntänä Pauli Karli.
- 18.4. BILJARDIN MESTARUUSKILPAILUT OSA II** , klo 16 alkaen
- 20.4. KUNINGAS LEAR KANSALLISTEATTERISSA, AVE-TILAISUUS**
Hae lippusi kansallisteatterin lipun myynnistä 06.4. mennessä.
- 21.4. KLUBI-ILTA, VETERAANI-ILTA**
Juhlapuhujana kirjailija Antti Tuuri. Tumma puku, kunniamerkit.
- 22.-24.4. TENNIKSEN KAKSINPELIKILPAILU**
- 25.-27.4. KLUBILAISTEN LAIVARISTEILY PIETARIIN**
Matkalla tutustutaan Mannerheim-näyttelyyn ja kaupunkiin.

Toukokuu

- 1.5. VAPPULOUNAS KLUBILLA, VARAA PAIKKASI AJOISSA.**
- 10.5. BILJARDIN "MAKKARATURNAUS"** klo 16 alkaen
- 12.5. VIINI-ILTA klo 19 AVEC-TILAISUUS**
- 13.5. KUORON KEVÄTKONSERTTI RITARIHUONEELLA** klo 19
- 17.5. BILJARDIN PÄÄTTÄJÄISET** klo 16
- 19.5. KLUBI-ILTA**

Kesäkuu

- 3.6. VENERETKI**

Klubi suljetaan kesälomien takia ajaksi 4.6. Avauspäivämäärä elokuussa ilmoitetaan myöhemmin. Iloista kevättä kaikille ^ käykää tilaisuuksissa. Tarkennukset näet jäsen-tiedotteessa.

Ravintola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

Kevättä ilmassa

Talven selkä on taas taitettu ja päivät pitenevät lisäten energiaamme. Auringon kultaiset säteet hyväilevät hohtavia hankia ja sulattavat korkeat nietokset – me kaikki aistimme jo kevään häivähdyksen!

Klubin kevään menu on suunniteltu sopimaan yhteen australialaisten viinien kanssa. Ne ovat kiitollisella tavalla palkitsevia niin nautiskelijoille, harrastelijoille kuin viiniasiantuntijoille.

Australialaisesta viinistä on helppo pitää – amatööri viehättyy viinin hedelmäisyydestä, kun samasta viinistä paatunut viiniharrastaja löytää jopa maaperää, ´terroiria´, finesseä, happotasapainoa, hienostunutta tammen käsittelyä, uutospitoisuutta jne.

Australia tarjoaa maailmanluokan tyyliä, tasoa, eleganssia jokaiselle ja vaivattomasti!

Kevään lähestyessä toivotamme Teidät tervetulleiksi nauttimaan Klubille Rosemount-menusta!

Kirkkaita kevättalven päiviä toivottaen, Riitta Malmberg

TONNIKALA-CARPACCIO,
LIME-CHILIKASTIKETTA,
GRANAATTIOMENAA
&
ROSEMOUNT GTR

**

SITRUUNARUOHOLLA
RYYDITETTY MERIRAPULIEMI,
KORIANTERITANKO
&
ROSEMOUNT SAUVIGNON BLANC

**

APRIKOOSIGLASEERATTUA
ANKANRINTAA,
ITÄMAINEN INKIVÄRIKASTIKE,
PAISTETTU KASVIS-TABBOULLEH
(PAISTETTUA BULGUR-VEHNÄÄ JA KASVIKSIA)
&
ROSEMOUNT MERLOT

**

PUNAHOMEJUUSTOA,
PAPAY-HEDELMÄÄ
&
ROSEMOUNT GSM

**

KIRSIKKA JÄÄMOUSSE,
KARAMELLISOITUA ANANASTA

MENUN HINTA 34 € (SIS. ALV)

MENU ROSEMOUNT-VIINEINEEN
59 € (SIS. ALV)

ROSEMOUNT-MENU KOKO
KEVÄTKAUDEN AINA 15.5. SAAKKA!

PERINTEISIÄ
MAKKARAVIIKKOJA
VIETETÄÄN
MAALISKUUSSA
1. - 23.3.2005

*Klubin keittiössä valmistettuja
maalaismakkaroitu,
sipulimarmeladia, hapankaalia,
Klubin sinappia jne...*

YSTÄVÄLLISET PÖYTÄVARAUKSET
PUH. 694 6644

KLUBIN HALLINTO 2005

***Kunniapuheenjohtaja:** lehdistöneuvos
Mikko Pohtola

***Kunniajäsenet:** varatuomari Risto Alaviuhkola, pääjohtaja Martti Enäjärvi, osastopäällikkö Karl-Heinz Henn, opetusneuvos Antti Henttonen, järjestöneuvos Matti Höysti, varatuomari Pertti Kolve, toimitusjohtaja Eino Papinniemi, toimitusjohtaja Mauno Saarela, professori Eero Saarenheimo, kapellimestari Aarno Walli.

* Klubin johtokunta:

viestintäjohtaja Leo Lehdistö, puheenjohtaja, leo.lehdisto@prh.fi
toimitusjohtaja Matti Viljanen, varapuheenjohtaja, matti.viljanen@insinooriliitto.fi
konsultti Leif Eklöf, webmaster@klubi.fi
hovioukeudenlaamanni Elias Iirola, eirola@welho.com
hovioukeudenlaamanni Ukko Kiviharju, ukko.kiviharju@om.fi
diplomi-insinööri Leif Nordin, leif.nordin@berggren.fi
valtiotieteen tohtori Weijo Pitkänen, weijo@eevalip.pp.fi
toimitusjohtaja Timo Turunen, timo.turunen@mpoli.fi
varanotaari Pertti Virkkunen, pertti.virkkunen@sibelius.fi

* Toimikunnat ja jaostot:

Talous- ja hallintotoimikunta:

Pertti Virkkunen, puheenjohtaja, Lauri Jouppi, Kari Karvonen, Jussi Koskinen, Jussi Selinheimo, Jens Stormbom, Timo Turunen, Jouko Liusvaara, sihteeri

IT –jaosto:

Leif Nordin, puheenjohtaja, Leif Eklöf, Jari Karpakka, Teppo Oranne, Tuomo Tuomi, Pertti Virkkunen, Nikolai Ylirotu, Jouko Liusvaara, sihteeri

Taiteilijajaosto: nimetään myöhemmin.

Ohjelmajaosto:

Olli Alho, puheenjohtaja, Rainer Friberg, Aarno Kaila, Timo Kivi-Koskinen, Ere Kokkonen, Henrik Lamberg, Pekka Piispanen, Pekka Ritvos, teemailtojen vetäjät: Martti Enäjärvi, Pauli Karli, Ukko Kiviharju, Paavo Mäkelä, Erkki Nordberg, Jyrki Vesikansa, Jouko Liusvaara, sihteeri

Kulttuuriajaosto:

Weijo Pitkänen, puheenjohtaja, Keijo K. Kulha, Antti Lassila, Kauko Lehti, Jouni Mykkänen, Veikko Sonninen, Tuomo Tuomi, Jouko Liusvaara, sihteeri

Harrastusajaosto:

Leif Eklöf, puheenjohtaja, Ahto Alander, Pertti Calonius, Kalevi Karenius, Jussi Neste, Jussi Papinniemi, Heikki Sarso, Pertti Tolla, Erkki Tulppala, Kari Wallin, Jouko Liusvaara, sihteeri.

Klubitoimikunta:

Mikko Pohtola, puheenjohtaja, Martti Enäjärvi, Ukko Kiviharju, Leo Lehdistö, Pekka Ritvos, Jouko Liusvaara, sihteeri

Koordinaatio- ja tiedotustoimikunta:

Leo Lehdistö, puheenjohtaja, suurimpien ja tarvittaessa muidenkin jaostojen puheenjohtajat, Pekka Kostamo, Klubin lehden päätoimittaja, Jouko Liusvaara, Klubin toiminnanjohtaja, Marita Enqvist, Klubin sihteeri

***Toiminnanjohtaja:** eversti Jouko Liusvaara, toiminnanjohtaja@klubi.fi

***Sihteeri:** myyntipäällikkö, MJD Marita Enqvist, sihteeri@klubi.fi

***Klubimestarit:** Jarmo Heinonen, Arto Toivanen, klubimestari@klubi.fi

